

РЕШЕНИЕ

№ 207

гр. Горна Оряховица, 13.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ГОРНА ОРЯХОВИЦА, II СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Пламен М. Дойков

при участието на секретаря Мариянка Г. Къцаркова
като разгледа докладваното от Пламен М. Дойков Гражданско дело № 20234120102244 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Делото е образувано по искова молба на П. Д. З., ЕГН: *****, с адрес: гр. Л., ул. ***** чрез адв. А. Ч., ВТАК, със съдебен адрес: гр. Велико Търново, ул. ***** против „Боду“ ООД, ЕИК: *****, с адрес: гр. София, ул. „Бигла“ № 2А, представлявано от Т. Т.. Ищецът твърди, като сочи доказателства, че е бил в трудови правоотношения с ответника по трудов договор сключен на 28.02.2022г. З. заемал длъжност „охранител“ с място на работа магазин „Кауфланд“ гр. Велико Търново. Трудовото правоотношение било прекратено на 13.06.2022г. До предявяване на исковата молба не му било изплатено обезщетение за 5 дни неползван платен годишен отпуск, което било в размер на 150лева. Ищецът претендира, че следва да се начисли такова обезщетение и на основание чл. 224 от КТ същото да му бъде изплатено. З. чрез адв. Ч. прави искане да се постанови решение, с което да се осъди ответното дружество да му заплати сумата от 150.00лева, представляваща обезщетение за неползван годишен платен отпуск, ведно със законната лихва считано от датата на предявяване на исковата молба до изплащане на сумата. Представени са писмени доказателства. Правят се доказателствени искания.

Ответникът „Боду“ ООД, ЕИК: *****, с адрес: гр. София, депозира писмен отговор в срока по чл. 131 от ГПК чрез адв. А. И., САК. Ответната страна намира иска за изцяло неоснователен. Процесуалният представител на дружеството не спори, че ищецът и „Боду“ ООД са били в трудово правоотношение за периода 28.02.2022г. до 13.06.2022г. Посочен е Трудов договор № 65/ 28.02.2022г. по който З. е заемал длъжността „охранител“, с уговорено трудово възнаграждение в размер на 650.00лева. Ответникът също не спори, че със Заповед № 305/ 13.06.2022г., на основание чл. 326, ал. 1 от КТ, и след едномесечно предизвестие от 12.05.2022г. от служителя, договорът

е бил прекратен. Дружеството оспорва твърдението, че на З. не е изплатено обезщетението за неизползван платен годишен отпуск. Представя се копие от „ведомост заплати“, в която било отразено, че за м. юни 2022г. на З. е изплатена сумата от 279.34лева. Парите били получени в брой, лично от ищеца. Представен е и фиш за работна заплата, от който ставало ясно, че е начислена и изплатена сумата от 191.32лева за 5 дни неползван платен годишен отпуск. Ответникът сочи, че изцяло е изплатил на ищеца всички дължими суми по трудовото правоотношение и не дължи претендираната по иска сума. Взема се становище по направените доказателствени искания. Представени са писмени доказателства.

Предявен е иск с правно основание чл. 224 от Кодекса на труда вр. чл. 86, ал. 1 от ЗЗД.

В съдебно заседание ищецът се явява лично и с адв. А. Ч., АК гр. Велико Търново. Исковата молба се поддържа, представят се писмени доказателства. Претендира се за уважаване на иска. Претендират се разноски.

Ответникът, редовно призован, се представлява от адв. А. И., АК гр. София. Отговорът на исковата молба се поддържа. Представят се писмени доказателства. Моли се за постановяване на решение, с което искът да бъде отхвърлен. Претендират се разноски.

Настоящият състав, след като съобрази становищата на страните и съобразно събраните по делото доказателства прие за установено следното.

От представените по делото писмени доказателства съдът приема за безспорно установено, че ищецът П. Д. З. и ответникът „Боду“ ООД, гр. София са се намирали в трудови правоотношения. По делото е представен трудов договор № 65/ 28.02.2022г. , с който З. е постъпил на работа като служител при ответника. Ищецът е заел длъжността „охранител“. Посочено е, че договорът се сключва на основание чл. 67, ал. 1, т. 1 във вр. чл. 70, ал. 1 от КТ – уговорен е срок за изпитване до 6 месеца, уговорен в полза на работодателя. Уговорено е, че мястото на работа ще е гр. Велико Търново, а З. следвало да изпълнява трудовите си задължения в обекти физическа охрана с изпълнител на охранителните дейности „Боду“ ООД. Ищецът е приел да изпълнява трудовите си задължения по график на охранителните смени, утвърдени от работодателя и/ или определени от длъжностни лица – организатор на охраната. Работното време следвало да се организира съгласно изискванията и в условията на сумирано изчисление на работното време, съгласно КТ и приложимите нормативни актове. Отработеното време се изчислявало и начислявало приравнено в работни дни – брой работни дни в съответния месец по 8.00часа дневно. Уговорено е също, че работодателят ще заплаща брутно трудово възнаграждение в размер на 650.00лева месечно, както и 0.6% върху това възнаграждение за всяка прослужена година при работодателя. Възнаграждението следвало да се изплаща до 30 – то число на месеца, следващ месеца, през който е положен труд. Уговорено е, че З. ще има право на годишен платен отпуск в размер на 20 работни дни.

Страните не спорят, че със заповед № 305/ 13.06.2022г. трудовото правоотношение между ищеца и ответника е било прекратено на основание чл. 326, ал. 1 от КТ, с писмено предизвестие подадено от З. до дружеството. В заповедта изрично е упоменато да се изплатят дължимите на З. обезщетения по чл. 224, ал. 1 от КТ – за неползван годишен отпуск.

По делото е представено личното трудово досие на П. Д. З., както и

оригинал на ведомост за заплати на служителите в звено „Боду“ ООД – В. Търново – Кауфланд Велико Търново. В посочения документ е отразено, че за м. юни 2022г. на З. се следва изплащане на трудово възнаграждение в размер на 279.34лева, като срещу сумата е положен подпис и е изписано фамилното име на ищеца. Положените подпис и текст са оспорени от ищеца, като се твърди, че в тази част ведомостта била неистински документ. Ищецът твърди също, че представеният фиш за работната му заплата е съставен за нуждите на производството пред съда.

По делото е допусната, назначена и изготвена съдебно – графическа експертиза. Вещото лице инж. Т. М. е анализирано предоставените му писмени доказателства, както и сравнителни образци от почерка и подписа на З., като е стигнал до извода, че в представената ведомост за заплати на „Боду“ ООД за м. юни 2022г. ръкописният текст „З.“ срещу името на П. Д. З. е изпълнен (изписан) от П. Д. З., а подписът срещу името на ищеца е положен от З..

По делото е допусната, изготвена и изслушана ССчЕ. Вещото лице М. С. П. е отразило, че обезщетението за неползван платен годишен отпуск от П. Д.а З. е в брутен размер на 191.32лева и нетен размер от 172.19лева, като същото е начислено във фиша за работна заплата на ищеца за м. юни 2022г. и е изплатено в брой на лицето. В обстоятелствената част на заключението си вещото лице обяснява, че за изготвяне на заключението е използвал предоставените по делото писмени доказателства, а също така е извършена и проверка в счетоводните записвания на дружеството във връзка с начисляванията и плащанията на трудови възнаграждения, както и плащанията по тях. Вещото лице е изчислило, че за срока на трудови договор – от 01.03.2022г. до 12.06.2022г. П. З. е имал право на 5 дни платен годишен отпуск, като през периода ищецът не е ползвал такъв. Изчисленията са направени съгласно разпоредбата на чл. 177 от КТ и предходния м. май 2022г. и вещото лице е достигнало до извода, че среднодневното брутно трудово възнаграждение на З. е в размер на 38.26лева. Посредством тази стойност е дадено заключение, че за отработените през м. юни 2022г. дни на З. се дължат 456.50лева, вкл. и сумата 191.32лева обезщетение по чл. 224 от КТ. От тази обща сума 456.50лева са направени удържки в размер на общо на 177.16лева, като е останала сумата от 279.34лева, включваща и обезщетението по чл. 224, ал. 1 от КТ, е била изплатена на З..

По делото са разпитани свидетелите Д. С. Г. и Д. Л. Л..

Свидетелката Г. разказва, че е служител на „Боду“ ООД и работи като технически секретар и касиер, като дейността ѝ по втората длъжност включва само събирането на такси от обекти под СОТ, сключили договор с дружеството. Г. не отговаряла за заплатите на служителите. Свидетелката познава ищецът, но не може да посочи кога е било прекратено трудовото му правоотношение. Свидетелката сочи, че личен състав на ответника се намира в гр. София, а самата тя не знае каква сума е била изплатена на З. при прекратяване на договора. Г. заявява, че ако е изплатила някаква сума на З., това е станало поради отсъствието на регионалния директор, но действията ѝ били само фактическо предаване на сумата. Свидетелката не помни З. да е разговарял с нея, че не му е заплатена дължимата неползвана годишна отпуска. Г. дава показания, че графици на служителите се изготвят от регионалния директор, като самата тя не знае кой служител колко часа работи, как се пишат графици и какво пише в тях.

Свидетелят Л. разказва, че също е бил служител на „Боду“ ООД до 2022г. Л. познавал З., който работел като охранител на магазин „Кауфланд“ в гр. Велико Търново. Ищецът бил споделил със свидетеля, че не му е изплатена дължимата неползвана годишна отпускат. Свидетелят знаел и за други служители, които също не били получили тези обезщетения. Л. твърди, че също бил ошетен от дружеството. Свидетелят бил обвинен, че е повредил автомобил на дружеството, за което му била удържана сумата 700лева от трудовото възнаграждение. След това Л. бил и уволнен дисциплинарно.

По отношение организацията на работата, свидетелят Л. твърди, че охранителите на обектите сами си съставяли графици за работа, а в края на месеца регионалният директор ги събирал и изпращал в гр. София за изчисляване и изплащане на трудовите възнаграждения. Свидетелката Г. имала достъп до тях, като ги изпращала в гр. София, а след това изплащала и възнагражденията. За получените суми служителите са подписвали на две места – на квитанции и на отделни ведомости. Представените от „Боду“ ООД графици не били същите, които се съставяли за работата. Самият Л. няма за задължение да съставя графици.

Настоящият състав, след като разгледа приетите гласни и писмени доказателства, както и въз основа на закона и на основание чл. 235, ал. 2 от ГПК, счита следното.

Предявеният иск е процесуално допустим. Ищецът претендира, в качеството му на служител, с който работодател е прекратил трудовото правоотношение, че не му е било изплатено обезщетение дължимо на основание чл. 224, ал. 1 от КТ. В посочената разпоредба се сочи, че при прекратяване на трудовото правоотношение работникът или служителът има право на парично обезщетение за неизползвания платен годишен отпускат, правото за който не е погасено по давност.

От събраните доказателства не се установи, че ответникът е останал задължен към ищеца за сумата от 150.00лева, представляваща обезщетение за неползван годишен платен отпускат. На първо място от заключението на съдебно – графическата експертиза се установява, че З. лично е получил сумата от 279.34лева. Даденото заключение от вещото лице не беше оспорено от страните, а съдът също го приеме като обективно, пълно и безспорно. Ясно в него е посочено, че З. е положил подписа си в реда срещу сумата и е изписал саморъчно фамилиното си име. От това категорично се доказва, че З. е получил посочената сума лично.

На следващо място заключението по ССчЕ също се кредитира от настоящия състав като обективно, пълно и безспорно. Вещото лице ясно и точно е изложило и обяснило начина на формиране на сумата получена от З.. От дължимото възнаграждение за м. юни 2022г. в размер на 456.50лева са направени удръжки, като в останалата сума е включено и обезщетението за неползван платен годишен отпускат за 5 работни дни в размер на 172.19лева нетна сума. Заключението също не е оспорено от страните. Настоящият състав намери за неоснователно искането на ищеца да бъде преизчислено дължимото възнаграждение спрямо графици, представени в с.з. На първо място следва да се има предвид, че според трудовия договор, сключен между З. и „Боду“ ООД, трудовото възнаграждение е уговорено като месечна сума, а не според отработените часове от ищеца. Видно от представените писмени доказателства на З. е заплащано за извънреден труд, за нощен труд и за

работа по време на празнични и официално неработни дни, като тези плащания са взети предвид от вещото лице при изчисленията направени в експертизата. На трето място ищецът сам твърди в с.з. , че представените по делото графици не са тези, по които е полаган труд, а иска изготвяне на заключение с информацията от тях. Не може да се сподели и твърдението, че представеният по делото фиш за заплата на З. е съставен за нуждите на процеса. Изходната информация за изчисленията на вещото лице е уговорената работна заплата и въз основа на нея и са направени и останалите изчисления в документа. Наред с това обезщетението по чл. 224, ал. 1 от КТ се изчислява по правилата на чл. 177 от КТ, като това става по среднодневното брутно трудово възнаграждение за последния календарен месец, предхождащ ползуването на отпуска, през който работникът или служителът е отработил най-малко 10 работни дни. Както вещото лице е посочило в заключението си, това е направено по данните за м. май 2022г., т.е. какви са записванията във фиша за заплата на З. за м. юни 2022г. няма отношение към изчислената сума.

Изслушаните свидетелски показания, съдът приема, но не кредитира изцяло тези дадени от св. Л.. Последният сам сочи, че е бил дисциплинарно уволнен от ответника по делото, а преди това е бил санкциониран и за нарушаване на трудовата дисциплина чрез удържане на сумата 700лева. Това кара настоящия състав да не кредитира с доверие показанията на Л.. Наред с това свидетелят пресъздава обстоятелства, които не е възприел лично, а от разговори с други бивши служители на дружеството.

Показанията на св. Г. съдът кредитира, независимо от наличието на трудово правоотношение между нея и ответника. Видно от събраните доказателства, Г. няма отношение към определяне, начисляване и изплащане на трудовото възнаграждение. Свидетелката не отговаря и за оформянето на работните графици на служителите, което е вършено от друг служител на ответника. Само физическото предаване на парични суми на служители на „Боду“ ООД и то по указания на ръководител, няма как да обоснове извода, че Г. е била наясно с характера и размера на изплащаните трудови възнаграждения и обезщетенията при прекратяване на трудовите договори.

Водим от тези съображения, настоящият състав намира иска за неоснователен и недоказан и счита, че следва претенцията на П. Д. З. против „Боду“ ООД да бъде изцяло отхвърлена.

По разноските. При този изход на делото следва ищецът да бъде осъден да заплати на ответната страна направените разноски за водене на делото. Дружеството е заплатило сумата от общо 900.00лева – 800.00лева за адвокатски хонорар и сумата от 100.00лева депозит за изготвяне на съдебно – графическа експертиза. Следва З. да бъде осъден да заплати посочената сума на ответната страна. Съдът не намира твърдението за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение за основателно. Съгласно чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1/ 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, дължимата сума по иск с размер на интереса до 1000.00лева е 400.00лева. В наредбата е указано, че при защита по дело с повече от две заседания за всяко следващо заседание се заплаща допълнително по 250.00лева. В настоящото производство са проведени общо три заседание, като второто и третото бяха по искане на ищеца за събиране на доказателства. Преценено на тази плоскост възнаграждението на адвоката на ответната страна е съобразено с разпоредбите на наредбата, характера на делото и обема

на защитата осъществена от пълномощника. По делото бяха назначени и изслушани две експертизи, разпитани бяха двама свидетели, а страните представиха и писмени доказателства, който бяха обсъдени в хода на съдебното дирене. Следва З. да заплати и разхода направен от ответника за изготвяне на съдебно – графическата експертиза.

Воден от изложеното и на основание чл. 235 и чл. 236 от ГПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ иска предявен от П. Д. З., ЕГН: *****, с адрес: гр. Л., ул. ***** чрез адв. А. Ч., ВТАК, със съдебен адрес: гр. Велико Търново, ул. ***** против „Боду“ ООД, ЕИК: *****, с адрес: гр. София, ул. „Бигла“ № 2А, представлявано от Т. Т., да бъде осъден ответника да му заплати сумата от 150.00лева (сто и петдесет лева), представляваща обезщетение за неползван годишен платен отпуск в размер на 5(пет) дни, ведно със законната лихва считано от датата на предявяване на исковата молба до изплащане на сумата, като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА П. Д. З., ЕГН: *****, с адрес: гр. Л., ул. *****, на основание 78, ал. 3 от ГПК, ДА ЗАПЛАТИ на „Боду“ ООД, ЕИК: *****, с адрес: гр. София, ул. „Бигла“ № 2А, представлявано от Т. Т., сумата от 900.00лева (деветстотин лева) съдебноделоводни разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд гр. Велико Търново, в двуседмичен срок от връчване на решението на страните.

Съдия при Районен съд – Горна Оряховица: _____